

Tractatvs De Pensionibvs Ecclesiasticis

Tonduti, Pierre François de

Lugduni, 1671

Decisio LVIII. Meleuitana bonorum, 10. Februarij 1651. Transactio est exceptio litis finitæ (non obstante allegata læsione) quando aderat dubius litis euentus, maximè quando per plures annos fuit ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98356](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98356)

- Cassarius à tribus tantum præsentatus non habeat medietatem vocum, vt Papæ narrauit, quia dum alij Compatrioti neminem præsentarunt, vel præsumuntur tacite adhæsisse præsentationi Cassarij, Achill. *dec. 4. n. 14. de præbend. Caval. dec. 197. num. 5. Rot. dec. 136. num. 11. & segg. apud Modern. Pisan. de Iurep. & in Maioricens. Beneficij 27. Iunij 1648. §. adeo, coram Me, vel eorum voces in hac vacatione computandæ nõ sunt, & habetur quoad Cassarium, ac si illi qui cum præsentarunt essent soli patroni, nam Ius patronatus cum sit in sui proprietate indiuiduum, residet penes quemlibet Patronum insolitum, & diuisio quæ cadit in illius exercitio cessat, quando Compatrioti non exercent, hoc est non præsentant, Federic. de Sen. *consil. 102. in fine, Abbas cons. 54. num. 3. circa med. lib. 1. Garl. de benefic. part. 5. cap. 1. sub num. 591. infra medium, cum alijs allegat. per Add. ad Buratt. decif. 547. num. 9. & 10. vnde aut opus non est derogatione medietatis Patronorum, aut satis iustificatam remanet, quod Cassarius fuit præsentatus à medietate, dum non probatur quod ex alijs Patronis maior numerus aliorum, alios præsentauerint, & neque enim attenditur medietas, siue maior numerus Patronorum in abstracto, sed eorum tantum qui realiter præsentarunt. Abb. in *cap. 3. num. 1. da Iurepatron. Gonz. supra regul. 8. glos. 45. num. 69. Dec. cons. 127. in fine, versic. in ista materia, Rota decif. 200. n. 10. dec. 230. num. 4. & 5. coram Reuerend. Vrgellen.***
- 18 Quatenus replicatur quod præsentatio Cassarij non meretur attendi, ex quo non processerant edita Ordinarij, iuxta dispositionem Text. in *cap. fin. de elect. in 6. quæ habet locum etiam in præsentatione, vt ibi notat gloss. ac tradit Aymo cons. 63. n. 2. Cap. allegat. 8. num. 4. Martin. Andr. decif. 108. num. 3. Respondetur non infringi ipsam præsentationem, quæ imò illorum affixionem præcedit, vt in formula relata à Moderno Pisano lib. 3. cap. 2. sub n. 2. sed successiuam iustificationem Ordinarij ad effectum, vt comparere possint, si qui ad sint Compatrioti siue compræsentati, vel alij ad opponendum contra præsentantes aut præsentati personam, siue ad ipsam præsentationem ius habentes, cumque propterea edita affigenda sint fauore ius huiusmodi opponendi habentium, postquam Papa attento solum an præsentatio sit facta immediate, & intra legitima tempora, ad promissionem fauore præsentati processit, non potest aduersarius de edictorum omissione excipere quamuis beneficium possideat, quia & eius possessio est notoriè discolorata, & vitiosa cum capta fuerit prætextu provisionis Apostolicæ nullæ vti emanatæ ex capite deuolutionis infra tempora à die notitiæ vacationis competentia Patronis ad præsentandum, vt in puncto Roman. *cons. 499. sub numer. 2. quem sequitur Lambertin. de Iurepatron. 2. parte 2. lib. 6. quest. 13. artic. sub num. 7. infra med. versic. sed si post factum: facit Lap. Abb. in d. cap. fin. num. 2. de elect. in 6.**
- 20 Valor tandem narratus probatur respectu huius beneficij ex simili narratiua aduersarij respectu alterius Beneficij prius obtenti sub titulo Sanctæ Barbaræ, ex fide plurium Testium, & in obtentis admittitur etiam lenissima probatio, Rota penes Scraphin. *decif. 924. numer. 2. penes Gregor. XV. decif. 19. num. 6. decif. 76. num. 34. decif. 89. num. 6. Idoneitatem & Clericatum Cassarij probant Literæ patentes Ordinarij, datæ in Summario n. 12.*
- 21 Non obstat quod procedi non valeat executive, siue quia Literæ Apostolicæ Cassarij fuerint vul-

neratæ per sententias illis executionem denegantes, siue quia Abela aduersarius vti habens parem titulum sit legitimus contradictor, quia sententiæ, quæ executionem Literis negarunt non vulnerarunt viam executiuam quominus facta iustificatione in secunda instantia, valeat Iudex appellationis executiuè procedere, vt fuit decifum in *Astoricen. Archidiaconatus 6. Nouemb. 1602. coram Cardinali Lancelloto, impress. apud Marches. de commiss. part. 1. fol. 376. num. 9. & coram Card. Cavalier. decif. 10. sub n. 5. & 6. inter eius impress. & titulus aduersarij cum tanquam fundatus in falsâ narratiua deuolutionis notoriæ nullus incontinenti appareat, non releuat ad impediendam executionem à Cassario petitam ex allegatis in *Compostellana Parochialis 1. Iulij 1648. coram R. P. D. meo Orthobono, Gadicens. præstimonij 2. Octobris eiusdem anni, coram R. P. D. meo Arguelles. & præsertim quia continet in ventre Clauulam dummodo tempore datæ alicui non sit ius quæsitum, ex præcedentibus præsentationibus ex quibus debebat institui, quamuis nondum sequuta fuisset institutio. Scraphin. *decif. 1238. n. 4. Cavalier. dec. 478. n. 6. Buratt. dec. 651. num. 4. vbi num. 10. allegant concordant.***

Et ita decifum vtrique, &c.

R. P. D. M E L T I O

Melcuitana Bonorum,

Veneris 10. Februarij 1651.

Ad part. 2. cap. 1. §. 7. & de Pensionibus cap. 65.

ARGVMENTVM.

Transactio est exceptio litis finitæ (non obstante allegata læsione) quando ad est dubius litis euentus, maxime si durante plurium annorum intervallo fuerit obseruata. Hospitale Laicum potest transigere sine beneplacito Sedis Apostolicæ. Dicitur autem Laicum, si non fuerit erectum auctoritate Episcopi, quamuis Episcopus ab illius a ministratoribus rationes exegerit.

S V M M A R I V M.

- 1 Transactio est exceptio litis finitæ.
- 2 Læsiõ non attenditur in transactiõne quando facta fuit super dubio litis euentu.
- 3 Multo magis quando transactio fuit per longum tempus obseruata.
- 4 Hospitale quod per Laicos regitur, censetur esse Laicale maxime si tale soleat nominari.
- 5 Hospitale Laicum contrahens non indiget beneplacito Sedis Apostolicæ.
- 6 Hospitale non censetur Ecclesiasticum ex eo quod in eo missa soleat celebrari, & opera pietatis exerceri, sed probandum est illud esse erectum auctoritate Episcopi.
- 7 Visitatio Episcopi, & exactio rationum ab ministratoribus non arguit per neccesse Hospitale esse Ecclesiasticum.

DECI

S V M M A R I V M.

- 1 Mandatum continens votum captandæ mortis, & collatio inde sequuta nullitate laborant.
- 2 Collatio post vacationis notitiam in personam nepotis prioris in religione Hierosolymitana est valida.
- 3 Prior potest conferre Beneficia extra conventum.
- 4 Qui prius nulliter contulit, non priuatur suo iure conferendi.
- 5 Votum captandæ mortis ex quibus circumstantiis excludatur.
- 6 Equites sunt immunes ab aperitione oris propter eorum nobilitatem.
- 7 Suspicio falsitatis & antidata excluditur in persona nobili.
- 8 Explicantur statuta Religionis Hierosolymitane volentia priores conferre commendas vacantes, dumtaxat extra conventum in limitibus linguae.
- 9 Qui mortuus est Parisius dicitur mortuus intra confines linguae ubi prioratus continetur.
- 10 Attestatio magni magistri multum facit in negotiis ad religionem Hierosolymitanam spectantibus.

DECISIO LIX.

Domino Equiti Henrico Vallette Commendam controuersam iterum adiudicandam fore hodie censuit Rota coram Me, ex eodem decisionis præteritæ fundamento, quod se habilem, & à collatore capaci legitime prouisum fuisse probauerat, vt alias in his terminis firmavit Rota dec. 562. part. 5. recent.

Neque vrgere visa fuit obiectio denuo reperita ex mandato procuræ à M. Priore ante vacationis aduentum eiusdem fauore Equitis expedito, quod dam implicitem votum captandæ mortis includit, subsecutam huius vigore mandati collationem consequenter irritat, atque annullat, per text. in cap. fin. de concess. præbend. & in cap. detestanda, eod. tit. lib. 6. Adducta enim obiectio destruitur ex collatione post vacationis notitiam successiue habita à M. Priore in persona Nepotis, quæ à DD. legitima reputatur in c. ult. de inrepatron. ibiq. Hostien. num. 1. & 4. Anania num. 3. Marefcot. var. lib. 2. cap. 33. num. 21. Rota decif. 16. num. 3. infra med. vers. & ita de renunciat. in antiq. ¶ licet eadem collatio extra Conuentum fuerit expedita, cum idemmet Prior non prohibeatur extra territorium voluntariæ iurisdictionis actum exercere, vt declarat Lotter. de re benef. lib. 2. q. 50. n. 81. Calder. conf. 2. n. 1. de offic. Vicar. & conf. 2. de elect. Rota in Treueren. Archidiaconatus 13. Iunij 1644. in §. quia cum eodem, coram R. P. D. meo Cerro. ¶ Neque ex antecedenti collatione nullitati forsân obnoxia conferendi facultate priuatur à iure, iux. Text. in cap. 3. de concess. præbend. ibiq. Abbas num. 3. Ancharan. n. 1. Henric. de Boich. c. 2. num. 6. eod. tit.

Præterea literæ mandatum procuræ continentes, ipsismet Procuratoribus clausæ transmissæ fuerant, ac sub præcepto, ne ante aduentum vacationis aperirentur, quæ proinde ante aperitionem votum captandæ mortis præferre nequebant, dum interim nomen personæ ibidem contentæ, earumque tenor remanebat occultus, vt in terminis testamenti clausi probat Text. in §. fin. autem qui, Instit. de pupillar. substit. l. qui testamentum §. ult. ff. de testam. l. ubi §. ult. ff. de legar. 2. Rolan. conf. 6. num. 16. lib. 1. Rot. decif. 533. n. 19. part. 4. tom. 3. recent.

Hoc

2. Gonzal. glos. §. 4. num. 24. Mohedan. dec. 18. de caus. poss. & propr. Rota decif. 106. num. 6. part. 2. diuers. ¶ indeque potuit illud contrahere, ac transfigere absque beneplacito Apostolico cum aliis solemnitatibus in Extrauag. Ambitiose de Ecclef. bon. non alien. requisitis, quia in his non intrat materia dictæ extrauag. vt tradunt Bald. in auth. hoc Ius porrectum num. 11. C. de Sacr. Ecclef. Rebuff. in tract. de alien. rer. Ecclef. num. 57. Paris. conf. 34. num. 19. & 25. lib. 4. Barbol. de potest. Episc. alleg. 75. num. 33. Martin. Andr. decif. 6. num. 3. Gabr. de pia caus. concl. 1. num. 1. 7. & 12.

6 Neque præsumpta qualitas laicalitatis excluditur ex eo, quod probetur in eo exerceri opera pietatis, ac illud habere locum pro Missa celebranda. Quia ad hunc effectum probandum esset, fuisse illud erectum auctoritate ordinarij, Abb. in cap. ad hoc num. 2. de relig. Dom. Bald. in d. authent. hoc Ius porrectum num. 11. C. de Sacros. Ecclef. Zabarell. conf. 13. num. 2. vers. contrarium est, & vers. 2. ad hoc. Dr. de pia caus. concl. 2. num. 1. cum seqq. Barbol. de Iur. Ecclef. lib. 2. cap. 11. sub num. 38. & num. 80. & seqq. Castill. decif. 2. num. 12. lib. 1. Rota in Mediolanen. bonorum 18. Martij 1648. §. Tandem non obstat, coram R. P. D. meo Bichio, & in Leopoliens. censurarum 27. Iannarij 1645. coram R. P. D. meo Cerro.

7 Minusque præsumere faciunt illud Ecclesiasticum Decreta Sac. Congregationis Concil. Trid. Interpretum, ex quibus declaratur Episcopum habere Ius visitandi huiusmodi Hospitalis, & ab eius Administratoribus rationem administrationis exigendi. Nam Episcopus quamuis ordinaria auctoritate visitare non possit Hospitalia laicalia, potest tamen id facere tanquam Sedis Apostolicæ delegatus, ita disponente Sacro Concilio Tridentino sess. 22. cap. 8. idemque tradit Cochier. de Invisid. in exemplis part. 2. quest. 45. n. 77. & firmavit Rota decif. 30. num. 8. part. 2. recent. & propterea etiam ex forma eiusdem Concilij ratio administrationis reddi debet ipsi ordinario etiam de locis non Ecclesiasticis, sed tamen pijs, & opera pietatis exercentibus. Grat. d. sept. forens. cap. 395. per tot. & magis in terminis Federic. de Sen. conf. 111. num. 3. Rota in Leopoliens. administrationis Hospitalis 15. Maij 1645. coram R. P. D. meo Cerro, & in recent. decif. 33. n. 1. & 2. part. 2. recent. Quare ex huiusmodi actis qui bene se compatiuntur cum Hospitali laicali non valer inferri ad qualitatem Ecclesiasticam. Et ita vtraque Parte, &c.

R. P. D. VEROSPIO
Meleuitana commendæ,

Veneris 21. Maij 1655.

Ad cap. 132.

ARGVMENTVM.

Mandatum ad Beneficia ex quibus Meximatur à suspitione voti captandæ mortis Collatio commendæ Equitum S. Ioannis Hierosolymitani vtrum fieri possit extra limites prioratus ex constitutionibus dictæ Religionis. Quid dicendum sit de eo qui mortuus est in ciuitate Parisiensi.